

ΕΚΤΟΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΣ ΥΛΗΣ Η παρακάτω επιστολή γράφτηκε από τον **Βιετναμέζο μετανάστη Ha Minh Thanh**, ο οποίος εργάζεται ως αστυνόμος στη Φουκουσίμα, και εστάλη σε έναν φίλο του στην πατρίδα του. Δημοσιεύθηκε στο New America Media στις 19 Μαρτίου 2011. Η επιστολή μεταφράστηκε στα αγγλικά από τον αρχισυντάκτη του New America Media, Andrew Lam. (από το διαδίκτυο).

“Μικρό» καλοκαιρινό μάθημα

Αδελφέ μου,

Πώς είσαι εσύ και η οικογένειά σου; Τις τελευταίες μέρες εδώ όλα είναι ένα χάος. Όταν κλείνω τα μάτια μου, βλέπω νεκρά σώματα. Όταν τα ανοίγω, βλέπω πάλι νεκρά σώματα. Πρέπει όλοι μας να δουλεύουμε είκοσι ώρες την ημέρα. Θα ήθελα η κάθε μέρα να είχε σαράντα οκτώ ώρες, για να συνεχίζουμε να βοηθάμε και να σώζουμε τον κόσμο. Είμαστε χωρίς νερό και ηλεκτρικό, και τα αποθέματα φαγητού έχουν σχεδόν εξαντληθεί. Και με το που καταφέρνουμε να μετακινήσουμε τους πρόσφυγες από το ένα σημείο στο άλλο, έρχονται καινούργιες διαταγές να τους πάμε ακόμα παραπέρα.

Αυτή τη στιγμή βρίσκομαι στη Φουκουσίμα, περίπου είκοσι πέντε χλμ. μακριά από το πυρηνικό εργοστάσιο. Έχω τόσα πολλά να σου πω, που αν τα έγραφα είμαι σίγουρος ότι θα έβγαине ολόκληρο μυθιστόρημα για τις ανθρώπινες σχέσεις και συμπεριφορές σε στιγμές κρίσης.

Ο κόσμος έχει παραμείνει ήρεμος. Η αίσθηση αξιοπρέπειας και σωστής συμπεριφοράς που έχουν είναι πολύ καλή, γι' αυτό και τα πράγματα δεν είναι τόσο άσχημα όσο θα μπορούσαν να είναι. Αλλά σε μια εβδομάδα από τώρα, δεν μπορώ να εγυηθώ ότι θα είμαστε ακόμη σε θέση να προσφέρουμε προστασία και τάξη. Άνθρωποι είναι κι αυτοί. Κι όταν η πείνα και η δίψα ξεπεράσουν την αξιοπρέπεια, τότε θα κάνουν, δεν ξέρω, αυτό που θα πρέπει να κάνουν. Η κυβέρνηση προσπαθεί να στείλει προμήθειες μέσω αέρος, τροφή και φάρμακα, αλλά είναι σαν να ρίχνεις μια χούφτα αλάτι στον ωκεανό.

Αδελφέ μου, μου έτυχε και κάτι πραγματικά συγκινητικό, με ένα μικρό Ιαπωνεζάκι, που έδωσε σε μένα τον ενήλικα μάθημα ζωής για το πώς να συμπεριφερόμαι σαν άνθρωπος.

Χθες το βράδυ, με έστειλαν σε ένα σχολείο να βοηθήσω μια φιλανθρωπική οργάνωση να μοιράσει φαγητό στους πρόσφυγες. Η ουρά ήταν στριφογυριστή και τεράστια. Κάποια στιγμή εντόπισα

ένα μικρό αγόρι, περίπου 9 ετών. Φορούσε ένα T-shirt και ένα σορτσάκι. Το κρύο όλο και μεγάλωνε και το αγοράκι ήταν ακριβώς στο τέλος της ουράς. Σκέφτηκα ότι, μέχρι να έρθει η σειρά του, δεν θα έχει μείνει καθόλου φαγητό. Πήγα κοντά του και τουμίλησα. Μου είπε ότι ήταν στο σχολείο όταν έγινε ο σεισμός.

Ο πατέρας του δούλευε εκεί κοντά και οδηγούσε προς το σχολείο. Ο μικρός είχε ήδη φτάσει στον μπαλκόνι του τρίτου ορόφου του σχολείου, όταν είδε το τσουνάμι να παρασύρει το αυτοκίνητο του πατέρα του. Τον ρώτησα για τη μητέρα του. Είπε ότι το σπίτι τους βρισκόταν ακριβώς δίπλα στην παραλία και ότι η μητέρα και η μικρή του αδερφή το πιθανότερο είναι να μην επέζησαν. Γύρισε το κεφάλι του αλλού και σκούπισε τα δάκρυά του, όταν τον ρώτησα για τους συγγενείς του. Ο μικρούλης έτρεμε από το κρύο, και έτσι έβγαλα και του έδωσα το μπουφάν της αστυνομίας που φορούσα. Τότε ήταν που έπεσε η σακούλα με το συσσίτιό μου. Το σήκωσα και του το έδωσα. "Όταν έρθει η σειρά σου, μπορεί να έχει τελειώσει το φαγητό. Πάρε τη μερίδα μου. Εγώ έχω ήδη φάει. Πάρε τη να την φας εσύ."

Το αγόρι πήρε το σακουλάκι και υποκλίθηκε. Νόμιζα ότι θα έτρωγε αμέσως, αλλά δεν το έκανε. Πήρε τη σακούλα με το φαγητό και πήγε και την εναπόθεσε στην αρχή της γραμμής, εκεί που ήταν συγκεντρωμένο όλο το φαγητό για διανομή. Σοκαρίστηκα. Τον ρώτησα γιατί δεν έφαγε και έβαλε τη σακούλα μαζί με τα άλλα φαγητά. Και μου λέει: "Γιατί βλέπω πολλούς άλλους πολύ πιο πεινασμένους από μένα. Αν τη βάλω εκεί, τότε θα μοιραστεί ισότιμα." Όταν το άκουσα αυτό, πήγα και στάθηκα παραπέρα, γιατί δεν ήθελα να με δει ο κόσμος να κλαίω. **Η κοινωνία που μπορεί να εμφυσήσει σε ένα εννιάχρονο παιδί την έννοια της θυσίας για το ευρύτερο καλό πρέπει να είναι μια σπουδαία κοινωνία, σπουδαίος λαός.**

Σου έγραψα δύο γραμμές για να στείλω τις ευχές μου σε σένα και την οικογένειά σου. Πρέπει να επιστρέψω στη βάρδια μου.

Ha Minh Thanh

Καλό Καλοκαίρι!

Μάιος ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΕΣΤΙΑ ΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Τώρα και ένα χρόνο περίπου, με απόφαση του Κοσμήτορα της Σχολής Θετικών και Τεχνολογικών Επιστημών, παραχωρήθηκε αίθουσα 150 τ.μ. στις εγκαταστάσεις του Πανεπιστημίου Κρήτης, στη Λεωφόρο Κνωσού, για τη φιλοξενία, την εκ νέου οργάνωση και λειτουργία της Εστίας, που από 15-11-2006 έως 30-6-2008 στεγαζόταν σε χώρο της Νομαρχίας Ηρακλείου. Αυτό το χώρο επισκέφθηκε την Παρασκευή 6-5-2011 η γ' γυμνασίου του σχολείου μας.

Η Εστία Θετικών Επιστημών είναι ένας πρωτότυπος χώρος, όπου φιλοξενούνται φυσικά μοντέλα και εποπτικά μέσα διδασκαλίας, ανοιχτός για μαθητές, φοιτητές, εκπαιδευτικούς και όποιον ενδιαφέρεται για τις Επιστήμες. Είναι μια άλλη όψη της μάθησης σε ένα άλλο χώρο με έναν άλλο τρόπο, ένα ταξίδι στον μαγευτικό κόσμο των Επιστημών, όπου επιχειρείται μια άλλη προσέγγιση της γνώσης που στηρίζεται στην παρατήρηση, την κατανόηση και τη δράση.

Είναι κατασκευές που, με τους κατάλληλους χειρισμούς, μετασχηματισμούς από τους ίδιους τους επισκέπτες, τις ερωτήσεις, τις επεξηγήσεις που τους δίνονται, τις συζητήσεις που ακολουθούν και τους προβληματισμούς που αναφύονται:

- διευκολύνουν, ώστε το διδασκόμενο να γίνει κτήμα του επισκέπτη με συμμετοχή νοημοσύνης και αισθήσεων,
- αναδεικνύουν την ανάγκη της απόδειξης των μαθηματικών προτάσεων, κάτι που πρώτοι οι Αρχαίοι Έλληνες αισθάνθηκαν ότι έπρεπε να κάνουν,
- προβάλλουν μεγάλες στιγμές των Αρχαίων Ελληνικών Μαθηματικών (μέτρηση ύψους πυραμίδων, μέτρηση της περιμέτρου της γης, μέθοδος εξάντλησης ...)
- κάνουν φανερή τη συμβολή των μαθηματικών στους άλλους κλάδους της επιστήμης αλλά και στην καθημερινότητά μας.

Τέλος, κατανοούμε ότι το καταστάλαγμα εμπειρίας χιλιάδων ετών, με συλλογική προσπάθεια μέσα στο χρόνο, γίνεται Επιστήμη.

Τα εκθέματα και το αντίστοιχο λογισμικό είναι αποτέλεσμα προσωπικής εργασίας (πνευματικής-χειρωνακτικής) ετών του Μαθηματικού Γ.Αγγελάκη.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΕΣΤΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ

Ήταν πολύ ωραία. Είναι παράξενο το πώς κατάφερναν οι αρχαίοι να υπολογίζουν τόσο πολλά πράγματα. Ακόμη και για σήμερα θα ήταν δύσκολο για κάποιους να υπολογίσουν για παράδειγμα το ύψος μιας πυραμίδας και τη περίμετρο της γης μόνο με τη βοήθεια του ήλιου. Οι κατασκευές που είδαμε ήταν πολύ ρεαλιστικές και κατατοπιστικές. Ήταν ενδιαφέρον να παρακολουθούμε τον έξυπνο τρόπο με τον οποίο κατασκευάστηκαν και λειτουργούσαν. Μέσα από απλούς τρόπους οι αρχαίοι προσπάθησαν και κατάφεραν πολλά απίστευτα πράγματα. Η ξενάγηση ήταν αρκετά ενδιαφέρουσα, ενώ μπορέσαμε μόνοι μας να παρατηρήσουμε και να δοκιμάσουμε όσα προηγουμένως μας είχε πει ο κύριος Αγγελάκης. Ήταν μια πολύ ωραία εμπειρία.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΣΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

Στις 9-5-2011 οι μαθητές της β' γυμνασίου αποφάσισαν να επισκεφτούν το γηροκομείο των ιδρυμάτων Καλοκαιρινού στον Άγιο Ιωάννη, για να βρεθούν κοντά στους ηλικιωμένους, να μιλήσουν μαζί τους και να τους κρατήσουν συντροφιά. Τα παιδιά, αφού φίλεψαν τους ηλικιωμένους με γλυκίσματα, τους διάβασαν αποσπάσματα από το λογοτεχνικό βιβλίο « Η Γιαλούσα» της Ειρήνης Μάρα. Στο κλείσιμο της συνάντησης, οι ηλικιωμένοι ευχαρίστησαν μαθητές

και εκπαιδευτικούς, απαγγέλλοντάς τους μαντινάδες.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ

Στο γηροκομείο ήταν αρκετά όμορφα αλλά και περίεργα. Ήταν όμορφα, γιατί είδαμε ανθρώπους οι οποίοι μπορεί να ήταν μόνοι, αλλά τώρα έχουν βρει ένα σπίτι, μια συντροφιά και περνάνε καλά. Ήταν όμως περίεργα και αρκετά στενάχωρα, γιατί κάποιοι από αυτούς τους ανθρώπους είναι στα κρεβάτια τους ή άλλοι δεν σκέφτονται σωστά. Αν και συγκινήθηκα αρκετά, ειδικά με τους ανθρώπους που δεν σηκώνονται από τα κρεβάτια τους, θα ήθελα να ξαναπάω, γιατί αυτό χαρίζει χαρά σε αυτούς τους ανθρώπους.

Εξαμιλιώτη Πανδώρα

Δεν έχω λόγια να περιγράψω τη σημερινή μας επίσκεψη στο γηροκομείο. Οι άνθρωποι εκεί μας υποδέχτηκαν με χαρά, μας είπαν ιστορίες, μαντινάδες, μας έδειξαν τα δωμάτιά τους και το χώρο όπου ζούνε τόσα χρόνια. Η εικόνα ήταν αρκετά συγκινητική βλέποντας ανθρώπους να μην μπορούν να περπατήσουν και να είναι στο κρεβάτι. Πολλές φορές στη ζωή μας ξεχνάμε τους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας, όπου, άμα μείνουμε έστω μισή ώρα μαζί τους έχουν να μας διδάξουν μαθήματα ζωής. ΜΠΡΑΒΟ στους ανθρώπους που έχουν υπομονή, αγάπη και προσέχουν αυτούς τους ανθρώπους.

Δελεμήση Ιωάννα

Η επίσκεψή μας στο γηροκομείο ήταν μια αξέχαστη εμπειρία. Είδαμε και μάθαμε πολλά για τη ζωή των ηλικιωμένων εκεί και ακούσαμε πολλές διαφορετικές ιστορίες. Η επίσκεψη άξιζε τον κόπο, καθώς καταφέραμε να δώσουμε χαρά στους ανθρώπους αυτούς και να ομορφύνουμε τη μέρα τους. Ελπίζω να επισκεφτούμε τους ηλικιωμένους ξανά. Ήταν ίσως η καλύτερη επίσκεψη που πραγματοποιήσαμε με το σχολείο μας.

Ξενάκη Ειρηλένα

Το γηροκομείο ήταν μια πολύ όμορφη εμπειρία για εμάς. Αν και οι άνθρωποι ήταν πολύ μόνοι, οι υπεύθυνοι του γηροκομείου προσπαθούσαν να τους κάνουν να νιώσουν πολύ καλά. Είναι πολύ σημαντικό αυτοί οι άνθρωποι να νιώσουν σαν το σπίτι τους και, όσο δύσκολο και να είναι, να νιώσουν ότι οι υπεύθυνοι είναι τα παιδιά τους.

Αντωνακάκη Ελένη

Η επίσκεψή μας στο γηροκομείο ήταν μια από τις ωραιότερες εκδρομές φέτος. Οι ηλικιωμένοι ήταν πολύ ευχάριστοι, ευγενικοί και γλυκύτατοι. Επίσης, είναι πολύ συγκινητικό να βλέπεις ανθρώπους σε μια δύσκολη ηλικία να αφήνουν πίσω τα δυσάρεστα που περνάνε και να προσπαθούν να περνάνε όμορφα την κάθε στιγμή. Μου άρεσε που οι ηλικιωμένοι έμειναν ευχαριστημένοι από την παρουσία μας στο γηροκομείο. Μάλιστα, μια κυρία τους είπε να αφήσουν μια εργασία που έκαναν και να μας καμαρώσουν, γιατί δεν παίρνουν τέτοια χαρά κάθε μέρα.

Αλεξάνδρα Τσακίρη

Ήταν πολύ ωραία που πήγαμε σε γηροκομείο. Είδα πολλά άτομα, συγκινήθηκα, όταν έβλεπα τους ηλικιωμένους ανθρώπους να κλαίνε λέγοντας κάτι βαθύ. Πέρασα καλά και θα ήθελα περισσότερες τέτοιες εκπαιδευτικές εκδρομές. Μου αρέσουν πολύ.

Αλέξανδρος Τσαγκαράκης

Εμένα με εντυπώσισε το γεγονός ότι μια τόσο μεγάλη αριθμητικά ομάδα συμβιώνει αρμονικά, χωρίς εντάσεις και προσπαθώντας να περάσουν ευχάριστα τα τελευταία χρόνια του ταξιδιού της ζωής. Οι εγκαταστάσεις είναι αρκετά ευρύχωρες, το προσωπικό πολύ ευγενικό και γενικά το ίδρυμα είναι πολύ λειτουργικό.

Λεμπιδάκης Αναστάσιος

Σήμερα επισκεφτήκαμε το γηροκομείο στον Αϊ Γιάννη. Οι άνθρωποι ήταν πολύ φιλικοί μαζί μας και μας δέχτηκαν με πολύ μεγάλη χαρά. Τους κέρασαμε σκαλτσούνια, βουτήματα και άλλα, τους διαβάσαμε αποσπάσματα από ένα βιβλίο και συζητήσαμε μαζί τους. Τέλος, περιηγηθήκαμε στο χώρο. Ήταν μια ωραία εμπειρία.

Νίκος Στειακάκης

Η ατμόσφαιρα στο γηροκομείο ήταν όμορφη και επικρατούσε παντού χαρά. Τους ηλικιωμένους πιστεύω πως τους χαροποίησαμε με την παρέα μας και τα γλυκά που τους κέρασαμε. Πέρασα πολύ ωραία.

Νίκος Τσαγκαράκης

Ήταν πολύ ωραία. Πέρασαμε καταπληκτικά. Είδαμε ανθρώπους που μοιράστηκαν μαζί μας πολλές ιστορίες καθώς και μαντινάδες. Το κλίμα ήταν υπέροχο. Τους αισθανθήκαμε σαν συγγενείς μας.

Παύλος Ομηρόλης

Η ξενάγησή μας στο γηροκομείο ήταν πολύ ξεχωριστή. Οι άνθρωποι ήταν πολύ ζεστοί μαζί μας, μας είπαν αρκετές μαντινάδες και ιστορίες. Πήραμε πολλά από αυτούς τους ανθρώπους, αλλά θέλω να πιστεύω ότι και εμείς τους δώσαμε πολλά, μέσα από αυτήν τη συνάντηση και κυρίως χαρά και ζωντάνια.

Κώστας Μανιαδής

Μαυτιάδες ηλικιωμένου

Η αριστοκρατία σας
και ο τρόπος σας μ' αρέσει,
ήνοιξε την καρδούλα μου
και μπήκατε στη μέση.

Ειρήνη Μαυρογιαννάκη

Ως άνθη έχει ο Μάιος
και ο Γενάρης χιόνια,
ετσά σας εύχομαι και γω
ευτυχισμένα χρόνια.

Ζαμπία Καβάλου – Αποστολάκη

ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Τη Δευτέρα 9-5-2011, στο σχολείο προβλήθηκε η ταινία του Ντίνου Κατσουρίδη «Τι έκανες στον πόλεμο, Θανάση;», με πρωτοβουλία της κινηματογραφικής ομάδας του σχολείου.

ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ

Την Τρίτη 10-5-2011 έγιναν οι βραβεύσεις των μαθητών της α' και β' γυμνασίου που πρώτευαν στο

διαγωνισμό ορθογραφίας.

Από την α' γυμνασίου
το πρώτο βραβείο μοιράστηκαν:

Κληρονόμου Ευγενία και
Ατσαλάκης Κλεάνθης

Δεύτερο βραβείο:

Ένα Κώστα

Τρίτο βραβείο:

Ατσαλάκης Κων/νος

Από τη β' γυμνασίου
βραβεύτηκαν οι μαθητές:

Πρώτο βραβείο

Ζορμπαδάκης Εμμανουήλ

Δεύτερο βραβείο

Δελεμήση Ιωάννα

Τρίτο βραβείο

Λεμπιδάκης Τάσος

Στους διακριθέντες μαθητές δόθηκαν από τη διεύθυνση και το σύλλογο καθηγητών του Γυμνασίου λεξικά της Νεοελληνικής Γλώσσας, καθώς και άλλα βιβλία που έχουν σχέση με τη σωστή χρήση της Γλώσσας.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Στο χώρο του σχολείου από τη Δευτέρα 9-5-2011 παρουσιάζονται οι δουλειές μαθητών που συμμετείχαν στους κύκλους ενδιαφερόντων **φωτογραφίας** (υπεύθυνος ο κ. Γ. Μπρομοιράκης), **εικαστικών** (υπεύθυνη η κ. Μαρίνα Κανονάκη) και **κοσμήματος** (υπεύθυνη η κ. Μαρία Μπρομοιράκη).

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Στις 10 Μαΐου, στο κινηματοθέατρο ΑΣΤΟΡΙΑ η θεατρική και η μουσική ομάδα Γυμνασίου – Λυκείου του Εκπαιδευτηρίου "ΤΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΝ" παρουσίασαν δύο εκδηλώσεις, βγαλμένες από τη δουλειά της σχολικής χρονιάς 2010-2011.

Η θεατρική ομάδα ανέβασε φέτος το έργο

«Παραμύθι χωρίς Όνομα», βασισμένο στο ομώνυμο μυθιστόρημα της Πηνελόπης Δέλτα και στο θεατρικό κείμενο της παράστασης του Ιάκωβου Καμπανέλλη.

Η **μουσική ομάδα** παρουσίασε ένα μικρό αφιέρωμα στους αδελφούς Κατσιμίχα, με επιλεγμένα τραγούδια από το σημαντικό έργο τους. Η βραδιά, που απευθυνόταν στο κοινό της πόλης του Ηρακλείου, αποτέλεσε την κορύφωση μιας σειράς πολιτιστικών δρώμενων που οργανώθηκαν το διήμερο 9 και 10 Μαΐου στο Εκπαιδευτήριο. Σ' αυτά συμπεριλαμβάνονταν εκθέσεις από την ομάδα φωτογραφίας, την ομάδα εικαστικών και την ομάδα κατασκευής κοσμήματος, προβολή ταινίας – παραγωγής της ομάδας κινηματογράφου, καθώς και παρουσιάσεις συνθετικών ερευνητικών εργασιών των μαθητών

Η θεατρική ομάδα του Παγκρητίου συνεχίζει μια μακρά παράδοση παραστάσεων αγαπημένων και πολυβραβευμένων: «Του Νεκρού Αδερφού» (Δημοτικό), «Ο Ήλιος ο Ηλιάτορας» (Οδυσσέα Ελύτη), «Οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι» (Διονυσίου Σολωμού), «Αλεξάνδρου Παπαδιαμάντη Ανάγνωσις», «Ολόκληρος ο Σαίξπηρ σε μία ώρα» (Borgeson, Long, Singer), «Οι μουσικές λαχτάρες της νιότης» (από την Αναφορά στον Γκρέκο του Ν. Καζαντζάκη), «Θεόφιλος, ο ποιητής των χρωμάτων», «Τα Δίφορα» (Κωστή Φραγκούλη), «Σχολείο για κλόουν», «Αυλαία και πάμε». Η φετινή επιλογή του έργου ήταν ιδιαίτερα επίκαιρη και διδακτική. Η Πηνελόπη

Δέλτα έγραψε το μυθιστόρημα «Παραμύθι χωρίς όνομα» σε μια εποχή μεγάλης αστάθειας και διαφθοράς για τα πολιτικά πράγματα της Ελλάδας. Έχοντας βιώσει την πτώχευση του 1893 του Χαριλάου Τρικούπη, η συγγραφέας διηγείται το μύθο μιας ακυβέρνητης χώρας, που δανείζεται συνεχώς για τις βασικές της ανάγκες, που σταδιακά κινδυνεύει να χάσει την εθνική της υπόσταση και αυτονομία και που τελικά σώζεται από την καταστροφή με την αφύπνιση και την ενεργοποίηση των ίδιων των πολιτών της.

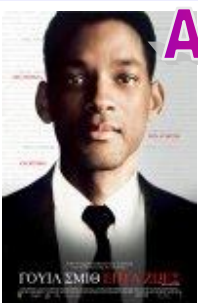

Το στήσιμο της εξαιρετικής αυτής παράστασης και η διδασκαλία των μικρών ηθοποιών έγινε από τους υπεύθυνους της Θεατρικής Ομάδας του Εκπαιδευτηρίου Μαρία Αστρινάκη, Ελευθερία Ιατράκη και Κώστα Ανδριώτη. Στην παράσταση συμμετείχαν οι μαθητές: Γεωργαντά Κατερίνα, Ζιαμπάρα Ελένη, Ζορμπαδάκης Μανόλης, Καζάνης Στέλιος, Καντιδάκης Μάνος, Καρκαβίτσας Σπύρος, Κούρος Νίκος, Κουτεντάκης Μενέλαος, Μιζεράκης Νίκος, Μιχαλάκη Λένα, Μουσουράκη Γαβριέλα, Μπάμπουκα Όλια, Μπιγικάκη Ελένη, Ορφανός Μάνος, Παπαντωνάκης Γιάννης, Πασπάτη Μιχαέλα, Σαμπαθιανάκης Δημήτρης και Στεφανίδη Ευρώπη.

Την παράσταση προλόγισε ο διευθυντής του Παγκρητίου Εκπαιδευτηρίου Νικόλαος Κοπιδάκης, ο οποίος μεταξύ άλλων ανέφερε: «... Με το "Παραμύθι χωρίς όνομα" της Πηνελόπης Δέλτα δεν θέλομε να διδάξομε τα παιδιά, ούτε, βέβαια, να παρηγορηθούμε εμείς οι μεγάλοι για την κατάσταση που υπάρχει αυτή τη στιγμή στην πατρίδα μας. Να παρηγορηθούμε γιατί; Επειδή τα ίδια συνέβαιναν και πριν 100 χρόνια; Να διδάξομε πατριωτισμό και ιδανικά; Ας πούμε πρώτα στα παιδιά μας γιατί τόσο πολύ περίσσεψαν τα δανεικά στις μέρες μας. Σιωπούμε, λοιπόν, μαζί τους και τα παρακαλούμε να σεβαστούν τον τόπο τους, την ταυτότητά τους, την τιμή τους, τα πάθη τους...»

Η δεύτερη εκδήλωση της ίδιας βραδιάς ήταν μια μουσική παρουσίαση του έργου των αδελφών Κατσιμίχα, που προετοίμασε η μουσική ομάδα του Εκπαιδευτηρίου "ΤΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΝ". Κλασικά κομμάτια των γνωστών συνθετών εκτελέστηκαν με πολύ κέφι και ιδιαίτερες ερμηνείες από τα παιδιά της ορχήστρας: Αντωνάκη Ελένη, Γκουγκούμη Αναστασία, Γοργοράπη Στέφανο, Εξαμιλιώτη Πανδώρα, Ζαμπετάκη Μιχάλη, Θεριάκη Βρέντζου Ζαχαρένια, Μπράχου Ελένα, Παναγιωτάκη Μαριλιάννα, Πανταλό Χρήστο, Στεργιοπούλου Βάνα, Συλλιγαρδάκη Γιώργο, Τσαγκαράκη Νίκο, Χαχλιουτάκη Νικολέτα, Χονδροζουμάκη Ιφιγένεια, Ψωμά Μανόλη. Η προετοιμασία των κομματιών και η ενορχήστρωση έγιναν από τον υπεύθυνο της Μουσικής Ομάδας Λεωνίδα Πεπονάκη. Η μικρή συναυλία ήταν αφιερωμένη στη μνήμη του Μανώλη Ρασούλη, του Ηρακλειώτη τραγουδοποιού που ανακάλυψε τους άγνωστους αλλά ταλαντούχους αδελφούς Κατσιμίχα και επέβαλε με την επιμονή και τον ενθουσιασμό, που πάντα τον χαρακτήριζαν, στη δισκογραφική του εταιρεία τη συνεργασία της μ' αυτούς για την ηχογράφιση και την κυκλοφορία του πρώτου τους δίσκου.

ΑΠΟΨΕΙΣ...ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ

ΕΦΤΑ ΖΩΕΣ

Η επιλογή των μαθητών για τον πρώτο κύκλο προβολών ήταν η ταινία «7 Ζωές» (Seven Pounds), με πρωταγωνιστή τον Will Smith. Τη σύνοψη της ταινίας καθώς και δυο κείμενα σχετικά με τη **δωρεά οργάνων** στην Ελλάδα και την **εθελοντική αιμοδοσία** ανέλαβε να ετοιμάσει η ομάδα του Μάνου Σμυρνάκη.

Σύνοψη

Ένας νέος Αφροαμερικανός επιτυχημένος, καθώς οδηγεί έχοντας δίπλα του την όμορφη μνηστή του, από δικό του λάθος προκαλεί φρικτό τροχαίο δυστύχημα, με συνέπεια να χαθούν επτά άνθρωποι μεταξύ των οποίων και η μνηστή του. Από εκείνη τη στιγμή η ζωή του γίνεται αφόρητη. Αποφασίζει ότι το μόνο που του μένει να κάνει είναι να διορθώσει με τον πιο απίθανο, όπως φάνηκε αργότερα, τρόπο τα λάθη του και να λυτρωθεί.

Τον βλέπουμε να πλησιάζει εσφτά διαφορετικά πρόσωπα που είχαν προβλήματα στη ζωή τους με τη δικαιολογία ενός φορολογικού ελέγχου. Έτσι καταστρώνει σιγά-σιγά το σχέδιο δράσης του, προκειμένου να τους βοηθήσει. Εκείνο που δεν είχε υπολογίσει ήταν ότι θα έβρισκε για δεύτερη φορά τον έρωτα στο πρόσωπο μιας νέας κοπέλας που την ερωτεύεται και ζει κάποιες όμορφες και δυνατές στιγμές πάθους μαζί της.

Η ταινία κορυφώνεται δραματικά καθώς μας δείχνει τον ήρωα να θυσιάζεται για την αγαπημένη του αλλά και για τα υπόλοιπα έξι πρόσωπα. Αφού το σχέδιό του παίρνει σάρκα και οστά, ο ίδιος δικαιώνεται με συγκινητικό τρόπο.

Πρόκειται για μια εξαιρετικά πρωτότυπη ταινία με πολύ ευρηματικό σενάριο που μέχρι το τέλος κρατάει καλά κρυμμένο το μυστικό του. Προσωπικά χρειάστηκε, επειδή έλειψα και έχασα ένα τμήμα της ταινίας, να την ξαναδώ και γνωρίζοντας την βασική ιδέα είχα την ευκαιρία να την ανακαλύψω και να ζήσω μια τελείως διαφορετική εμπειρία βλέποντας την μια δεύτερη φορά και προσέχοντας σημεία που δεν είχα την ευκαιρία να παρατηρήσω.

Νίκος Νομικός - Γ' Γυμνασίου

Δωρητές Οργάνων στην Ελλάδα

Στη χώρα μας η δωρεά οργάνων δεν είναι καθόλου διαδεδομένη. Από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ελλάδα μαζί με το Λουξεμβούργο έχουν το μικρότερο αριθμό δωρητών. Με βάση έρευνα που πραγματοποιήθηκε το 2004, στην Ελλάδα υπάρχουν μόνο 6 δωρητές οργάνων ανά εκατομμύριο πληθυσμού. Τον υψηλότερο αριθμό έχει η Ισπανία (34,6 δωρητές ανά εκατ. πληθυσμού) και ακολουθούν η Πορτογαλία και η Ιρλανδία.

Οι πρώτες μεταμοσχεύσεις οργάνων άρχισαν τη δεκαετία του 1950 και όλο και αυξάνονταν σταθερά με την πάροδο των ετών. Σήμερα η μεταμόσχευση οργάνων είναι η πλέον αποτελεσματική και ενίοτε η μοναδική θεραπεία. Σχεδόν 10 άνθρωποι πεθαίνουν κάθε μέρα σε όλη την Ευρώπη, περιμένοντας μόσχευμα. Την ίδια στιγμή, υπάρχουν 40.000 ασθενείς στην Ευρώπη σε λίστα αναμονής για λήψη μοσχευμάτων.

Μάνος Σμυρνάκης- Γ' Γυμνασίου

Βραβεία Μαθηματικών

Συγχαρητήρια στους μαθητές **Ευγενία Κληρονόμου** (α' γυμνασίου) και **Νίκο Ταβλαδωράκη** (γ' γυμνασίου) για τη διάκρισή τους στους μαθητικούς διαγωνισμούς «Καγκουρό» και «Θαλή» αντίστοιχα.

Φτάσαμε στο τέλος και του φετινού μας «ταξιδιού». Μυρίστε το άρωμα της θάλασσας και αφήστε τη φαντασία σας να ταξιδέψει. Καλό καλοκαίρι, καλή αντάμωση το Σεπτέμβριο.

Ειρήνη Παπαθανασίου

Πόσο γρήγορα περνά τελικά ο χρόνος... Θα μπορούσε να πει κανείς πως μια στιγμή μονάχα μας χωρίζει από την ημέρα εκείνη του Σεπτεμβρίου που ειδωθήκαμε στο διάδρομο του Γυμνασίου, ανανεωμένοι και γεμάτοι ενέργεια και όρεξη για τη νέα χρονιά που ξεκινούσε.

Να, λοιπόν, που το «ταξίδι» έφτασε πάλι στο τέλος του, χαρίζοντάς μας μέρες δημιουργικές, ξέχειλες από ιδέες, εμπειρίες, γνώσεις και συγκινήσεις, μικρές και μεγάλες. Έτσι, για όλους εμάς, τους «ταξιδευτές», ήρθε η ώρα του αποχαιρετισμού, που γεννά συναισθήματα χαράς, λόγω των ξέγνοιαστων, ζεστών και ζωντανών καλοκαιρινών ημερών που θα ακολουθήσουν, αλλά και λύπης, εξαιτίας των αγαπημένων προσώπων που θα αποχωριστούμε για λίγο.

Ήρθε η ώρα, εσείς, οι μαθητές μας, να αφήσετε για λίγο τη ζεστή αγκαλιά του σχολείου, που σας οδηγεί μέσα από πολύβουες και μαγικές διαδρομές στο όνειρο και στη γνώση, πάντα, όμως, με κόπο και αγώνα, καθώς κάθε χρονιά είναι ένα σκαλοπάτι στον αγώνα σας, για να φτάσετε ψηλότερα... Για να φτάσετε κοντύτερα στα όνειρά σας.

Θα ήθελα να σας ευχηθώ μέσα από την καρδιά μου να έχετε ένα δημιουργικό καλοκαίρι και να σας αποχαιρετήσω με τα

παρακάτω λόγια του Καζαντζάκη: «Η ζωή μου η προσωπική για μένα μονάχα έχει κάποια, πολύ σχετική αξία, για κανένα άλλον· η μόνη αξία που της αναγνωρίζω είναι ετούτη: ο αγώνας της να ανέβει από σκαλοπάτι σε σκαλοπάτι και να φθάσει όσο πιο ψηλά μπορούσαν να την πάνε η δύναμή της και το πείσμα – στην κορφή που αυθαίρετα ονομάτισα κρητική ματιά».

Δέσποινα Ασκιανάκη

Στους απόφοιτους ...

*Καθετί μια φορά, μια φορά μόνο.
Μια φορά και ποτέ πια.
Κι εμείς μια φορά μόνο. Δεύτερη ποτέ!
Μα τούτη η μια φορά για να 'χει υπάρξει,
και μια φορά μόνο γήινη για να 'χει υπάρξει,
δεν είναι κάτι που παίρνεται πίσω.*

(Από την "9^η ελεγεία του Ντουίνο" του Ράινερ Μαρία Ρίλκε)

Στην αρχή της χρονιάς αποφάσισα να γράψω στους τοίχους της τάξης σας αυτούς τους στίχους του Ρίλκε, για να σας καλωσορίσω. Τώρα... κάποιος απ' αυτούς στέκουν ακόμα εκεί φθαρμένοι, στραβά τοποθετημένοι, σκεπασμένοι με άλλες εικόνες και εργασίες σας. Δύο μόνο ξεχωρίζουν: "μια φορά και ποτέ πια", μισοκρυμμένος πίσω από μια φωτογραφία του Παρθενώνα, "κι εμείς μια φορά μόνο, δεύτερη ποτέ" δίπλα σε μια αφίσα από παράσταση αρχαίας τραγωδίας. Έτσι, ακόμα παραμένουν εκεί ... από αμέλεια, από αδιαφορία, για να μας πουν κάτι έστω την τελευταία στιγμή. Ίσως και να μην έχει σημασία πια... το τέλος ήρθε, το τέλος άλλης μιας σχολικής χρονιάς. Αναρωτιέμαι, ωστόσο, εάν το τέλος- ο σκοπός- εκπληρώθηκε. Εάν μπορέσαμε να κοιταχτούμε στα μάτια, εάν είχαμε τη δύναμη να δώσουμε όσα ο καθένας είχε να δώσει και εάν είχαμε την οξυδέρκεια να πάρουμε όσα ο άλλος μάς έδωσε με σταθερό ή με τρεμάμενο χέρι. Σκέφτομαι εάν "διαβάσαμε" την ανάγκη τού άλλου, εάν του κάναμε χώρο να καθίσει δίπλα μας και εάν είχαμε την υπομονή να δεχτούμε τη βουβή αλλά, σίγουρα, όχι χωρίς λόγο παρουσία του.

Κι εμείς μια φορά μόνο... συναντηθήκαμε και τώρα αποχαιρετιόμαστε. Τόπος συνάντησής μας το γυμνάσιο, η τάξη, το μάθημα, το διάλειμμα, η εκδρομή... Το μόνο βέβαιο είναι ότι βρεθήκαμε και προσπαθήσαμε ... άλλος λιγότερο και άλλος περισσότερο. Μακάρι αυτή η γήινη συν-ύπαρξή μας, που μόλις πέρασε στο παρελθόν, να μη μείνει εκεί σκεπασμένη, αλλά να έρθει ξανά στο διάβα μας. Καλή συνέχεια....

Αντώνης Νεονάκης
Υπεύθυνος καθηγητής γ' γυμνασίου

Στους μαθητές . . .

που επιμένουν ακόμα να μελετούν με συνέπεια και υπευθυνότητα, κι ας γίνεται κάποιες φορές πολύ κουραστικό,
που αγαπούν να μαθαίνουν κι επιδιώκουν τη γνώση με κρίση και ανοιχτό μυαλό, κόντρα στο βόλεμα
που έχουν κίνητρα, στόχους και φιλοδοξίες πέρα από την ανταμοιβή των βαθμών και την επιβράβευση,
που τα κριτήρια των επιλογών τους δεν εξαντλούνται στο «βαριέμαι» και το «τι θα μου χρησιμεύσει αυτό;»,
που δεν εγκαταλείπουν στα δύσκολα, αλλά προσπαθούν για την υπέρβαση,
που παλεύουν από το ελάχιστο να φτάσουν στο λίγο περισσότερο, κι ας επαναλαμβάνουν τα λάθη τους,
που αντέχουν την αποτυχία όσο ώριμα υποδέχονται την επιτυχία,
που εκφράζουν απόψεις και αντιδρούν, χωρίς να γκρινιάζουν,
που έχουν το θάρρος της δικής τους γνώμης και δεν επιζητούν την ασφάλεια της γνώμης των πολλών,
που είναι συν(μ)-μαθητές με προσωπικότητα και όχι άτομα με αύξοντα αριθμό στον κατάλογο . . .

Σε όλους αυτούς, λοιπόν, τους λίγους ή τους πολλούς, που δικαιολογημένα αδημονούν να αφήσουν πίσω τους τα θρανία, τα βιβλία, το διάβασμα, τους καθηγητές και το σχολείο, μα ιδιαίτερος **στα παιδιά της α' γυμνασίου**, που κέρδισαν φέτος με το σπαθί τους τη θέση τους στο γυμνάσιο, την εκτίμηση, το σεβασμό και την αγάπη μας, εύχομαι ολόψυχα **καλό καλοκαίρι**, ξέγνοιαστες διακοπές και πολλές στιγμές χαλάρωσης και δημιουργικής πλήξης· έτσι, για να γεμίσουν οι μπαταρίες της επόμενης χρονιάς

Ελευθερία Ιατράκη

Let's go scuba diving

The Sea..... a beautiful world next to ours explored by few people but loved by all of us ... Its underwater regions are even more beautiful than we could ever possibly imagine. The explorers of these areas are divers.

Diving is the only way that people can connect with this world and it's a really wonderful experience. As you slowly sink into the sea you get a different picture of life opening up in front of you; you start to feel free, calm and relaxed, even if you have a million

problems to solve. Your mind immediately clears of all your worries and you enjoy the beauty of life; the small fish, the beautiful colours at the bottom of the sea and the deep blue sea all calm your soul...

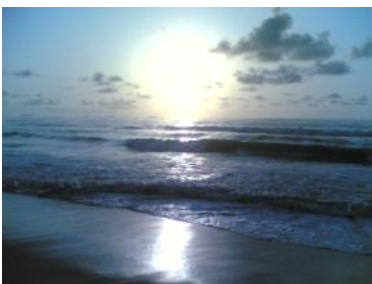
Diving is an experience for all people over 8 years old.

Many say that diving is dangerous, but I can assure you from personal experience that there is no danger if you follow the instructions which are very simple.

Life at the bottom of the sea is magical and is just waiting to be explored ; Nowadays, we have the equipment we need to breathe underwater, so if you are given the chance to try scuba diving this summer, don't miss it!

By Katerina Georganta

An unforgettable day at a Water Park

It was a nice morning. My cousin and I had just learned that we had passed our PET exam so we decided to celebrate. We spent hours thinking about what would be the best thing to do in order to celebrate this special occasion. I couldn't come up with an idea but my cousin suggested going to a water park! "Of course":I said, mainly because I love water parks. To cut a long story short, the next day Thanos, my cousin and I were at the water park near our house. We were very happy there, but, to tell you the truth, we could never have imagined the problems we were about to face.

We had been on all different types of water slides. *The Black Hole*, *Tsunami*, *Kamikaze* and of course, we didn't miss the chance to try *Space bowl*. My cousin also wanted to swim so I followed him into the swimming pool. We had been there since 10 o' clock and it was then 5:30. "Do you want to leave? If you do, I don't have a problem." my cousin said. "What are you saying, Thanos! I want to stay for at least two more hours! We have lots of things to do!" I immediately answered. Suddenly, we heard a voice. Someone was talking on the loudspeaker stating that in half an hour everybody had to leave the water park. Thanos said that we shouldn't worry about the time limit so we kept on having fun. The time passed by...

I suddenly woke up! I didn't realise that I had been sleeping for 2 hours. The sun had already set, so I understood that we had a big problem! "Thanos, wake up!" I told my cousin who was also sleeping. "Man are you crazy? Didn't you understand that we have been sleeping for 2 hours?" I continued. "Yeah! Blame me now! You told me that you wanted to stay two more hours. And now... You can see the result!". After our small disagreement, we decided to find a solution to get out of there. "Ok, it's easy" my cousin said. "We will go through the same door that we came through." I, one more time, agreed with my cousin's idea. We took the key and we opened the door. Suddenly the alarm sounded! A police car arrived immediately. We told them who we were and after that, we explained to them that we had forgotten to leave the park, so we had been locked inside. The policeman gave us his mobile phone and I called my mother. I hadn't heard my mother scream so much at me! A couple of minutes later she arrived in her car and picked us up. For many reasons that was an unforgettable day at a water park.

By Stelios Kazanis

Ice cream!

Ice cream is a frozen dessert usually made from dairy products, such as milk and cream, and often combined with fruits or other ingredients and flavours. Most varieties contain sugar, although some are made with other sweeteners. The meaning of the term ice cream varies from one

country to another. Terms like *frozen custard*, *frozen yogurt*, *sorbet*, *gelato* and others are used to distinguish different varieties and styles. In the Persian Empire, people would pour concentrated grape juice over snow - in a bowl - and eat this as a treat. In particular, this was consumed when the weather was hot.. In 400 BC, the Persians went further and invented a special chilled food, made of rose water and *vermicelli* which was served to royalty during the summers. The ice was mixed with saffron, fruits, and various other flavours. The Arabs were the first to use milk as a major ingredient in its production, sweetening the ice cream with sugar rather than fruit juice, as well as perfecting ways for its commercial production. As early as the 10th century, ice cream was widespread amongst many of the Arab world's major cities, such as Baghdad, Damascus and Cairo. Their version of ice cream was produced from milk or cream and often some yoghurt, similar to Ancient Greek recipes, flavoured with rosewater as well as dried fruits and nuts. It has also been claimed that, in the Yuan Dynasty, Kublai Khan enjoyed ice cream and kept it a royal secret until Marco Polo visited China and took the technique of making ice cream to Italy. When the Italian Duchess Catherine de' Medici married the Duc d'Orléans in 1533, she is said to have brought with her Italian chefs who had recipes for flavoured ices or sorbets, and so introduced them to France.

Ice cream recipes first appear in England and America in the 18th century. A recipe for ice cream was published in *Mrs. Mary Recipes* in London in 1718.

By Olympiada Babuka

ALWAYS HAVE A DREAM

By Amanda Bradley

Forget about the days
when it's been cloudy,
but don't forget your hours in the sun.
Forget about the times
you've been defeated,
but don't forget the victories you've won.
Forget about the mistakes
that you can't change now,
but don't forget the lessons.
Forget about the misfortunes
you've encountered,
but don't forget the times your luck has
turned.
Forget about the days
when you've been lonely,
but don't forget the friendly
smiles you've seen.....
Forget about the plans
that didn't seem to work out right,
but don't forget to always have a dream.

Dedicated to all our students

Keep your feet
on the ground but let your love for learning soar
Have a great summer !

The English Department of our school

